

Грција е во страв и паника од сè поголемиот глас на Македонецот, кој се бори за сопственото право на избор да биде тоа што се чувствува. Експресните реплики на атињаните на секој изговорен збор од Македонија покажува дека ним не им останува ништо друго, освен да ја извртат содржината на кажаното и да ја наведат меѓународната заедница да размислува така како што сакаат Бакојани и Караманлис.

Упорното повторување на фразите дека Грција била во право кога во Букурешт ставила вето за "ФИРОМ" е шаблонско вртење на една иста политика, која светот мора да ја препознае. Со континуирани офанзивни дејства на македонската политичко-општествена, верска и културна елита ќе ја демаскираме underground пропагандата на грчката Влада.

Кога веќе работите околу нашето пристапување во НАТО се одложени на неопределено време, по вина на Атина, тогаш Македонија, во никој случај, не смее да коленичи пред иредентистичката свита на грчките националисти и да им излезе во пресрет, прифаќајќи некакви преговори за промена на идентитетот и

на името. Тоа ќе биде понизно, недостоинствено и рамно на пораз. Она што Македонија во наредниот период треба да го направи пред меѓународната асамблеа е да ја открие вистинската позадина на играта, која на Западот му ја пласира тандемот Бакојани-Караманлис.

Во рацете имаме пакети со докази, вистински аргументи, непобитни факти кои ќе ја фрлат соседната земја на колена. Нејзината позиција како земја-членка и на НАТО и на ЕУ покажува своевидна надмоќ и предност, но да не забораваме дека и покрај тоа Грција не успеа да ги спречи 125 земји на планетата да не признаат под уставното име и истите да извршат силен притисок врз тамошната Влада да отстапи од ирационалната надворешна политика против далеку послабиот северен сосед.

Имаме силни адути. Мудро, тактички и навремено да се искористат за да се стави крај на лагите и на перверзиите, кои ни ги наметнуваат т.н. Европејци од југот. И да не седиме само во Скопје, туку да нишаниме кон Брисел, Вашингтон, Стразбур, Париз, Берлин, Москва... Секојдневно, постојано, без запирање...

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

Ниту на крајот од првата деценија на XXI век соседните и регионалните пропаганди не ја оставаат Македонија мирно и самостојно да чекори по патот на демократските вредности и принципи на меѓународното право. Постојано ѝ ткаат одредени сценарија, кои секогаш се сиви и црни, продолжуваат со тактиката на заплашување, одредуваат временски лимити до кога ќе траеме како државен субјект, прогнозираат проекти кои не се разликуваат по ништо од оние во XIX и XX век...

Живеејќи во едно такво опкружување нормално е, природно е Македонците да почнат да се фрустрираат и да покажуваат знаци на аверзија кон сите пропагандисти. Зарем некој друг народ поинаку би реагирал? Ако некој ве обе-

звреднува, не ве признава, не ве почитува и се обидува на секаков можен начин да ве асимилира и да ве дискриминира до totally духовно и физичко уништување, која ќе биде реакцијата на објектот кој е цел на нападот? Веднаш ќе проработи одбранбениот механизам во секој и секој ќе се обиде да го амортизира ударот кој доаѓа од покажаниот непријателски гест. Всушност, тоа е инстинктивно и рефлексно решение за заштита од узурпаторот на човековите права и слободи. Поинаку и не може да се постапи и да се изреагира.

Повеќенасочните обиди на соседните земји, поддржани и од одредени центри на моќ, како на Истокот, така и на Западот, за реализирање на сценариото - Балкан без Македонија - Балкан без Македонци, последнава година добиваат во интензитет. Грозоморно е тоа што таква политика и таква стратегија спроведуваат земји-членки на НАТО и на ЕУ, а уште погрозоморно е тоа што

ГРЦИЈА МАКЕД 1982 Г СО РЕЗ НА ОБЕ НАЦИИ

овие две институции наместо прекор до администрациите на асимилаторите, покажуваат знаци на солидарност со нивната внатрешна и надворешна политика.

Македонија мора остро да се спротивстави на ваквата нападна политика. Реакцијата треба да биде не само кон земјите кои иредентистички се однесуваат, туку и кон Брисел кој речиси ништо не презема за да го запре процесот на духовен и на национален погром врз македонската нација.

ГРЧКО ПРИЗНАНИЕ НА МАКЕДОНСКОТО ИМЕ И АЗБУКА

Многу интересни настани поврзани со националните топоними на Балканот се случиле во седумдесеттите години на минатиот век. Тогашните грчки администрации два пати се обврзале, прв пат во 1977 година и втор пат во 1982 година, на конференции на ООН да го почитуваат името Македонија. Еве што стои запишано во грчкиот весник "Катимерини".

"Грчката дипломатија ги исцрпи сите свои сили во рамките на Европската заедница да докаже дека Македонија е име кои ѝ припаѓа исклучително на неа. Меѓутоа, на Третата конференција на ООН за типизација на географските имиња, која се одржа во Атина во 1977 година, Грција ја прифати Резолуцијата

ЈА ПРИЗНА ОНИЈА ВО ОДИНА ОЛУЦИЈА ДИНЕТТЕ

на Конференцијата, без никакви резерви. Според неа, констатирајќи дека во Југославија транскрипцијата на српско-хрватското и македонското кирилично писмо на латиница се применува од

многу поодамна во официјалните каталози на географските имиња и карти, препорачува - Системите кои се при-

RESOLUTIONS ADOPTED AT THE EIGHT UNITED NATIONS CONFERENCES ON THE STANDARDIZATION OF GEOGRAPHICAL NAMES

1967, 1972, 1977, 1982, 1987, 1992, 1998, 2002

III/11 Serbo-Croatian and Macedonian Cyrillic alphabets of Yugoslavia

The Conference:

Recognizing the need for elaboration of resolution 6 of the Second United Nations Conference on the Standardization of Geographical Names,

Recognizing further that in Yugoslavia the romanization of the Serbo-Croatian and Macedonian Cyrillic alphabets has long been employed in official gazetteers and maps,

Recommends that the systems that are given in the annex to this resolution be adopted as the international systems for the romanization of Serbo-Croatian and Macedonian geographical names in Yugoslavia.

**ДЕЛ ОД РЕЗОЛУЦИЈАТА НА ООН КОЈА
ПРИЗНАВА ПОСТОЕЊЕ НА МАКЕДОНСКИ
ГЕОГРАФСКИ ИМИЊА И ПРАВО НА
КОРИСТЕЊЕ НА МАКЕДОНСКАТА АЗБУКА**

ГРЦИТЕ ГО СПОРАТ ЈАЗИКОТ КОЈ ЕДНАШ ГО ПРИЗНАА

ANNEX to III/11

Letter numbers	Cyrillic character		Romanization form
	Serbo-Croatian	Macedonian	
1	А а	А а	A a
2	Б б	Б б	B b
3	В в	В в	V v
4	Г г	Г г	G g
5	Д д	Д д	D d
6	Ђ ђ		D d
7		Ѓ ѓ	G g before ѓ and ѓ in other cases
8	Е е	Е е	E e
9	Ж ж	Ж ж	Z z
10	З з	З з	Z z
11		С с	Dz dz
12	И и	И и	I i
13	Ј ј	Ј ј	J j
14	К к	К к	K k
15	Л л	Л л	L l
16	Љ љ	Љ љ	Lj lj

Ова е табела од Анексот на Резолуцијата на ООН за стандардизација и прифаќање на српско-хрватската и македонската азбука. И овој акт, кој е депониран во ОН во Њујорк, ја има согласноста на официјална Атина. Зошто тогаш Грција го негира постоењето на името Македонија, македонскиот јазик и азбука, кога веќе еднаш пред неполни триесет години ги прифатила и ги признала? Зарем денес повторно ќе бараме признавање на нашето име и јазик кога веќе се признати со меѓународна резолуција? Зарем денес некој ќе го оспори нашето веќе еднаш признато постоење? Невиден апсурд.

фатени во Анексот на оваа Резолуција да бидат усвоени како меѓународни системи за транскрипција на латиница, српско-хрватските и македонските географски имиња во Југославија... Во 1982 година на Четвртата конференција на Обединетите нации, што по истиот предмет беше одржана во Женева, грчката страна отиде уште подалеку и го предложи следниот став: Во врска со ексонимите, и покрај долгата историска употреба на грчки топоними во територии надвор од границите на денешната грчка држава, Грција им дава поддршка на сите соодветни резолуции на Конференцијата на Обединетите нации за типизација на географските имиња, особено на оние што се однесуваат:

на ликвидирањето на ексонимите кои се наоѓаат во меѓународна употреба (мапи, патни исправи, пропаганден материјал), што е можно побрзо;

на почитување на националните топоними, така како што тие се типизирани од компетентните органи на географските имиња во секоја одделна земја".

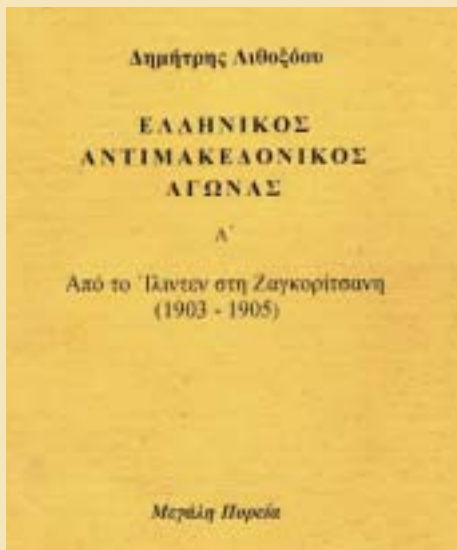
Овој текст на Резолуцијата е пренесен во грчкиот весник "Катимерини" од страна на новинарот К.И. Ангелопулос, а написот датира од 14 февруари 1993 година. Сè ова значи дека пред триесеттина години официјална Атина ни ги признала правата за употреба на името Македонија и придавката македонски, вклучувајќи го и јазикот. Едноставно и јасно во 1982 година, во Женева, Грција го признала името Македонија. Во рамките на Договорот приложени се и документи и мапи како ма-

теријален доказ за тоа. Од своја страна, Грција понудила географски карти за својата територија на кои немало ниту еден регион, ниту една област од денешната грчка држава, која го носи името Македонија. Тоа се случило дури во 1988 година. Документите биле донесени без гласање, со акламација, на 31 август 1982 година.

Првата Резолуција од 1977 година е заведена под број E/CONF.69/C.IV/L.4. Резолуцијата од 1982 година е запишана во Организацијата на Обединетите на-

4	1982	E/CONF.74/L.108	Informe de la División de América Latina del Grupo de expertos de la Naciones Unidas en nombres geográficos	
4	1982	E/CONF.74/L.109	Report by the Sudan National Geographical Names Committee	Sudan
4	1982	E/CONF.74/L.110	National report of Greece	Greece
4	1982	E/CONF.74/L.111	Regulations for the activity of the East, Central and South-East Europe Division of UNGEGN	
4	1982	E/CONF.74/L.112	Practical aspects of geographic names and communications	USA

БРОЈОТ ПОД КОЈ Е ЗАВЕДЕНА РЕЗОЛУЦИЈАТА ВО ОН СО КОЈА ГРЦИЈА СЕ СОГЛАСУВА СО КОРИСТЕЊЕТО НА МАКЕДОНСКИТЕ ГЕОГРАФСКИ ИМИЊА И МАКЕДОНСКАТА АЗБУКА

МАКЕДОНИЈА И МАКЕДОНЦИТЕ ВО ДЕЛОТО НА ЛИТОКСОУ

Пред десет години од печат излезе делото на грчкиот автор Димитриос Литоксоу насловено како "Грчка антимакедонска борба". Во неа се пишува за односот на грчката држава и општественото уредување на земјата за време на Илинденското востание, како и за организираното упатување на грчки чети во Македонија, со цел да се борат против непријателските структури на Македонците. Авторот со докази и со аргументи успева да ја разобличи бугарската и грчката пропаганда на територијата на Македонија. Литоксоу целото население го опишува како македонско и зборува за Македонци. Во 2004 година книгата е преведена на македонски јазик. На крајот од делото го доловува настанот од колегот на грчките анданти во селото Загоричани од март 1905 година. Во тој период тоа било едно од најголемите македонски села.

"Прифаќањето на македонската кирилица и нејзиното користење при стандардизацијата на македонските географски имиња и топоними се случи прво на конференцијата во Атина во 1977 година кога е донесена Резолуцијата, значи во самата Грција, а нејзин автор е генералот Петерца од Воената академија во Белград. Потоа истата работа е прифатена на Конференцијата на ОН во Женева во 1982 година кога, исто така, е донесена Резолуција за типизација на географските имиња. На оваа Конференција јас тогаш бев претставник на Југославија. Резолуцијата беше усвоена со акламација... На Грција не ѝ пречеше во изминатите децении да нè нарекува Македонија, па дури и во билатералната комуникација ни се обраќа со името Социјалистичка Република Македонија. Во поранешниот Секретаријат за надворешни работи имаме голем број документи и преписки со грчкиот конзулат во Скопје, кои го потврдуваат тоа".

Благој Зашов, претставник на Југославија на Конференцијата на ОН во Женева, во 1982 година

ции под бројот E/CONF.74/L.107 како дел од заклучоците на Конференцијата за типизација на географските имиња. Во регистарот на усвоени резолуции стои дека таа е подготвена од Благој Зашов.

Грчката резолуција, пак, која го опфаќа и горенаведениот напис во "Катимерини" е заведена под број E/CONF.74/L.110 и како нејзин автор се спомнува контроверзниот Евангелос Кофос.

ВЕШТАЧКАТА ГРЧКА ДРЖАВА ДОКАЖУВА НЕПРИРОДНИ МАКЕДОНСКИ АТРИБУТИ

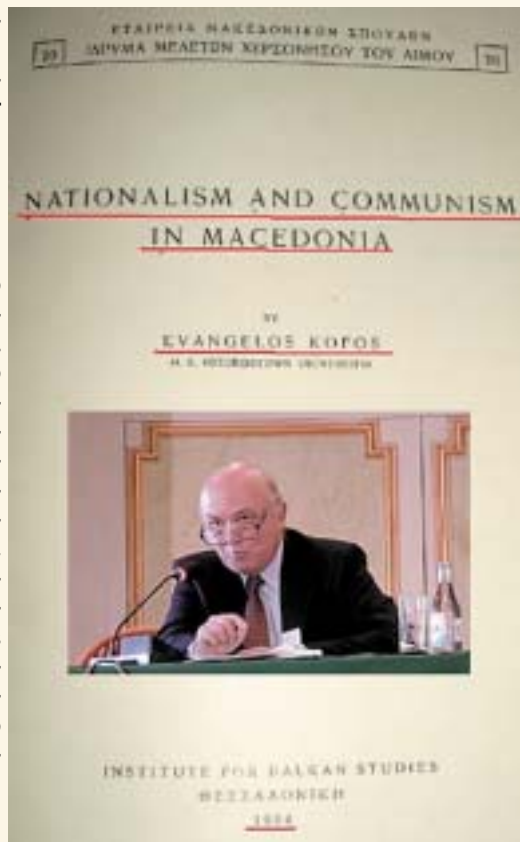
Грчката пропаганда е поинаква од албанската. Доколку Тирана и Приштина, во содејство со своите македонски

сонародници, се обидуваат територијално да присвојат дел од северозападниот дел на државата, Атина преку проектот за непризнавање на името, нацијата, јазикот и идентитетот настојува од Македонија да создаде територија на која живее недефинирана заедница. Досега многу се напишало и се кажало за фашизоидната надворешна политика на јужниот сосед кон македонското прашање. Но, и натаму про-

ЕКСТРЕМНИОТ ИСТОРИЧАР ЕВАНГЕЛОС КОФОС ЈА ПРИЗНА МАКЕДОНИЈА ВО 1964 ГОДИНА

☀ Што е со граѓаните на Грција кои живеат во северна Грција, кои зборуваат македонски јазик, јазик кој е ист со нашиот. Каква е нивната сигурност?

Кофос: Нема проблем, тие и сега можат да го зборуваат тој јазик. И тие го зборуваат. Ако ги посетите селата во тој регион, ќе видите дека зборуваат. Особено денес. Во минатото тоа беше потешко, бидејќи имаше страв и закана поради безбедносната перцепција на македонското прашање за Грците. Постепено, кога тоа всушност стана културно прашање, бидејќи прашањето на идентитетот е културно, а не политичко прашање, се појави нов проблем - името. Пред појавувањето на "Република Македонија", името беше заедничко за два различни народа, за луѓето кои зборуваат словенски јазик и за луѓето кои зборуваат грчки, кои се идентификуваат себеси на погрешни јазици, со името Македонија. Во Грција ако речете "јас сум Македонец", особено пред некој грчки Македонец, има конфузија. Сигурно ќе ве праша каков Македонец сте вие, па морате да се идентификувате или да објасните каков Македонец. Доаѓаме до луѓето кои зборуваат словенски и се идентификуваат себеси како Македонци од Република Македонија. Поентата е дека таа група луѓе што зборува на словенски јазик во околината на Лерин, на пример, не е голема, но да не ги земаме предвид бројките. Тие мора да се идентификуваат што се. И оние кои зборуваат грчки, па дури и повремено знаеја и зборуваат локален словенски јазик, без оглед како се нарекуваат, мораат да се идентификуваат како Грци и, исто така, велат - јас сум Македонец. Но, тие се поинаков вид Македонци. Значи, откако ќе се појават како национално малцинство, не етничко малцинство во Грција, морате да се идентификувате самите на начин на кој нема да се прекрши перцепцијата за името, која постои на територијата на која живеете. Но, не е прашањето само за вашето име, туку за тоа што носи ова име со себе. Мислам дека прашањето кое се појави со прашањето за официјално признавање е дека нема

јасна идентификација на оваа група од мнозинството грчки Македонци, кои живеат во грчката држава. А, за Македонец го сметаме секој кој е од грчка Македонија. Тука е проблемот.

дел од интервјуто на историчарот Евангелос Кофос од декември 2005 година

Од оваа анализа на Кофос, како и од многу слични на сродни грчки иредентисти, можат да се извлечат неколку нешта.

Прво, тој како екстремиста-стапник на грчките тези сепак признава малцинство во северна Грција, иако вели дека не сака да зборува за бројки што, пак, е во спротивност со официјалната грчка политика која освен Грци не признава никој друг.

Второ, со поистоветувањето на Грците како Македонци не во географска, туку во етничка смисла на наивен начин создава мислење дека населението во Грција денес е поделено на

два етникума, Грци и Македонци, што би довело до заклучок дека таму живеат два различни народа. Вели - тие се поинаков вид Македонци. Каков е тој поинаков вид? Едноставно Грците се декларираат како Македонци само по географската територија на која живеат (Егејска Македонија), но тоа никако не значи дека се Македонци на начинот на кој се чувствуваат вистинските Македонци во етничка, национална и јазична смисла на зборот.

Трето, со самото тоа што тој и сличните како него, нас нè опишуваат како "засебен словенски" народ, тогаш тој народ мора да има име. Словенски народи се Бугарите, Србите, Хрватите, Полјаците... што значи дека употребата на терминот Словени во етничка смисла на зборот само за нас Македонците исклучително не соодветствува со севкупните историски прилики.

Како врв на контрадикторноста на Кофос е неговото дело "Национализмот и комунизмот во Македонија" од 1964 година, во кое зборува за Народна Република Македонија, што значи и директно признавање на името Македонија. Истиот тој денес зборува за ФИРОМ. Кој е сега иредентистот?

излегуваат нови моменти кои од ден на ден сè повеќе и повеќе ја прелеваат чашата на едно приближно нормално општење меѓу два соседи. Европа не сака

да им застане на патот на хегемонистичките проекти на Атина само затоа што таа е земја членка на НАТО и на ЕУ. Кога Македонија го преименува аеро-

дромот "Петровец" во "Александар Велики" сите станаа на нозе. И Солана, и Рен и Баросо го обвинија Скопје за провокација. Кога Грција во континуитет

ГРЧКИ ДИПЛОМАТСКИ ДОКУМЕНТ ОД 2 МАРТ 1988 ГОДИНА ВО КОЈ ВЛАСТИТЕ ОД АТИНА ЗА НАШАТА ДРЖАВА ГО КОРИСТАТ ИМЕТО СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

пламира тези за непостоење на Македонци и на македонски јазик, не ги почитува правата на македонското малцинство во Грција, никој од официјалните "ходници" на Брисел не стана да им одговори на грчките иредентисти дека тоа што го прават не е во согласност со европските правила и норми, со европските стандарди. Европа за некого е мајка, за друг макеа.

Како продолжение на екстремната асимилаторска политика на грчката држава кон Македонија се надоврзува и последното, би рекле, шизофренично дело на авторот Јоргос Бабињотис, поранешен ректор на Универзитетот во Атина. Станува збор за книгата "Речникот на грчкиот јазик", во која тој пишува дека "Скопјаните" го злоупотребуваат името Македонија за да го изменат своето потекло и да го насочат кон грчките територии и грчката култура. Заедно со историчарот Сарандос

Каргакос, Бабињотис објаснува дека македонскиот јазик е вештачка творба и дека ние Македонците сме му дале предзнак македонски само за да се прикажеме како народ со сопствен идентитет.

Е, господа квазиисторичари! Зарем ова не е иредентизам? Кога јас ќе напишам дека Грција е вештачка држава, оформена во 1832 година со помош на Британија, која на Турција ѝ платила 40 милиони лири, за што се прикажани и

ревус, односно книжевна форма, јазик со славјански дијалект од бугарско потекло со силни српски влијанија". Овие анализи на историчарот дел од грчките медиуми ги насловуваат како скопски јазичен коктел. Зарем ова не е иредентизам? Од друга страна, под македонски јазик подразбирале древногрчки јазик, кој се зборувал во реонот на северна Грција. Тој бил близок до доријскиот дијалект кој, пак, немал никакви допирни точки со "бугарско-српскиот на Скопје".

МАКЕДОНСКИТЕ СЕЛА ВО ЛЕРИН И ВО КОСТУР

Мапа објавена во книгата "Грчка антимакедонска борба" на авторот Димитриос Литоксоу. Таа ги прикажува селата во Костурско и Леринско, односно западниот дел од Егејска Македонија. Интересно е тоа што се наведува и етничката припадност на населението кое живее во местата.

конкретни докази во еден од минатите броеви на "Македонско сонце", тогаш ќе ме обвинат дека сум иредент. Сме сакале да ја рушиме грчката држава, ќе сме им го земале Солун и уште низа глупости. А, кога господата од Егејот ќе истресат серија непотврдени информации дека сме вештачка нација со вештачки јазик, тогаш тоа не било иредентизам. Грција бега од одговорноста, се плаши за својата иднина, бидејќи има лошо минато.

Историчарот Каргакос се обидува да го анализира современиот македонски јазик, на кој денес говорат неколку милиони Македонци широм светот. Нашиот јазик тој го определува како "ката-

Вина за постоењето на денешниот термин Македонци, спомнатиот грчки историчар гледа во Бугарите, кои првично така не именувале, потоа во Јосип Броз Тито и сега најново во Американците, кои тоа го направиле за сопствени интереси. Вакви небулози досега не познава светската историографија и лингвистика. Очигледно е дека Грците се подготвени да измислат и нов правец во историско-лингвистичките науки само за да му ги докажат на светот своите недоказливи тези. Каде сега Македонија да се жали за овие недемократски и фашистички тези на грчките современици? Или по онаа старата - кадија те тужи, кадија те суди.